

תת"ע 3472/07/15 - מדינת ישראל נגד חנא גנטוס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3472-07-15 מדינת ישראל נ' חנא גנטוס
תיק חיצוני: 10151287173

בפני	השופט אבישי קאופמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	חנא גנטוס

החלטה

בתיק זה מיוחסת לנאשם עבירה של שימוש בטלפון בעת נהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב') לתקנות התעבורה.

אין מחלוקת בין הצדדים על העובדות. לפי גרסת הנאשם עצמו: "אני מורה נהיגה, מי שעשה שימוש בטלפון זו התלמידה. אני איפשרתי לה מאחר והיא היתה צריכה לעשות שיחה קצרה מאד, בקשר להסעה של הילד. אני שלטתי על הרכב ולא היה סיכון." הנאשם חזר על הדברים בדיון מיום 1.6.

המאשימה סבורה שיש לייחס לנאשם את העבירה מכוח תקנה 223(ג') הקובעת כי מורה נהיגה אחראי לקיומן של תקנות התעבורה בעת ההוראה. לפיכך, אם בוצעה - בהיתר של המורה - עבירה בידי התלמיד, אחראי עליה המורה.

הנאשם טען כי אין כל סיכון בהתנהגותו. הוא הסביר כי הוא המשיך לשלוט על הרכב ולנהוג בו ממקום מושבו, וכי אין בכך סיכון "אמרתי לה לעזוב את ההגה והדוושות ותעני ותגידי שאת תוך חצי שעה בבית".

ראשית, יש להצטער כי מורה לנהיגה סבור כי בעת ישיבתו במושב הימני של הרכב, מרוחק מהגה, הוא מצוי בשליטה מלאה על הרכב כך ש"אין כל סיכון". אם מורה לנהיגה אינו מבין את הסיכון שבכך, כיצד יש לצפות כי יעביר לחניכיו את הצורך בזהירות, ריכוז ומוכנות בשעת הנהיגה?

שנית, מעבר לסיכון עצמו, סבורני כי מורה נהיגה אשר מתיר לתלמידה לבצע שיחה תוך כדי נהיגה חוטא אף בחינוכה, ומעביר לה מסר כי מותר להשתמש בטלפון בשעת הנהיגה.

הנאשם טען כי מדובר היה בשיחה דחופה ולא ניתן היה לעצור את הרכב. אינני יכול לקבל טענה זו. אף שיחה אינה דחופה ברמה כזו שלא ניתן לדחותה בכמה שניות עד שיגיע הרכב למקום בו ניתן לעצור בבטחה, ואף אם המתקשר היה מנתק, יכולה הייתה התלמידה להתקשר אליו חזרה מאחר וידעה היטב שהוא עומדת לקבל שיחה "מההסעה של הילד".

עם זאת, מצאתי לנכון שלא להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו, אלא **בעבירה על סעיף 16 ב' לפקודת התעבורה**. סבורני כי מרגע שקיים סעיף ספציפי המתייחס לעבירה בידי מורה לנהיגה, מן הראוי כי יעשה בו שימוש ולא תיוחס עבירה על התקנות מכוח האחריות הכללית שבתקנה 223(ג').

באשר לעונש הראוי, סברתי כי מן הראוי להטיל על הנאשם פסילה מותנית, אולם מאחר והמאשימה לא עתרה לכך לא אעשה זאת.

מאחר ואין לחובת הנאשם עבירות קודמות ולאחר שפירט מצבו הכלכלי הקשה, ראיתי לנכון לגזור עליו קנס בסך 600 ₪, לתשלום עד יום 1.8.

המזכירות תמציא לנאשם שובר מתאים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשע"ו, 03 יוני 2016.